

Sygn. akt II CSK 75/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa F.A.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w B.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w S.
z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...]/17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, któremu nadał formę pytania, „czy w świetle przepisów Prawa energetycznego, a w szczególności art. 45a, dopuszczalne jest dokonanie przez zarządcę wielolokalowego budynku mieszkalnego ustalenie wysokości opłaty za ciepło dla lokalu poprzez przyjęcie współczynnika w postaci wielokrotności (np. 500%) średniego rocznego kosztu zmiennego brutto ogrzewania 1m² w okresie rozliczeniowym - dla określonej części lokali jako jednej z przyjmowanych metod dokonywania rozliczeń (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.)". Powód powołał się również na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, tj. art. 45a ust. 2, 4, 8, 9 i 12 Prawa energetycznego (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002,

nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Z kolei potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, oznacza sytuację, w której w sprawie występuje kwestia o niejasnym charakterze, będąca źródłem istotnych wątpliwości lub różnic zdań w orzecznictwie, mająca znaczenie dla oceny dochodzonego roszczenia (tak Sąd Najwyższy np. w nieopublikowanych postanowieniach: z 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15 i z 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15).

Wbrew twierdzeniom skarżącego wskazane przez niego wątpliwości były już - w relewantnym dla okoliczności sprawy zakresie - rozważane w orzecznictwie (por. wyroki Sądu Najwyższego z 12 października 2017 r., IV CSK 703/16, z 3 lipca 2015 r., IV CSK 642/14, z 7 lutego 2013 r., II CSK 347/12, Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 kwietnia 2017 r., I ACa 257/16). W świetle art. 45 i art. 45a ust. 8 Prawa energetycznego trzeba stwierdzić, że podstawową i - zgodnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi - niewątpliwie możliwą do zastosowania także w stosunku do powoda metodą rozliczania zużycia ciepła w zajmowanym przez niego lokalu jest odwołanie się do wskazań podzielników. Upoważnione do tego organy pozwanej mogły określić inne zasady rozliczeń dla osób, które nie godzą się na zainstalowanie urządzeń pomiarowych lub podzielników albo uniemożliwiają ich odczytywanie. Sam ustawodawca w art. 45a ust. 9 Prawa energetycznego wskazał jedynie, że wybór odpowiedniego sposobu rozliczeń musi nastąpić spośród metod wymienionych w art. 45a ust. 8 tej ustawy, na podstawie ustawowo określonych przesłanek. Ustawodawca pozostawił zarządom budynków pewną swobodę w doborze metody przypisania udziału poszczególnych nieopomiarowanych lokali w ogólnych kosztach zakupu ciepła. Dobór konkretnej metody, przy uwzględnieniu współczynników wyrównawczych zużycia ciepła na ogrzewanie wynikających z położenia lokalu w bryle budynku, i przy jednoczesnym zachowaniu prawidłowych warunków eksploatacji budynku, określonych w odrębnych przepisach (tj. w prawie budowlanym), powinien stymulować energooszczędne zachowania oraz zapewniać ustalanie opłat za ciepło, pobieranych od mieszkańców i użytkowników lokali w tym

budynku, w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

Odwołując się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania do orzeczeń wydanych przez sądy powszechne w różnych sprawach, w których sądy te stosowały m.in. art. 45a ust. 8 Prawa energetycznego i formułując tezę o rozbieżnościach w orzecznictwie sądów powszechnych w wykładni tego przepisu powód nie zestawiał ocenianych w tych sprawach stanów faktycznych ze stanem faktycznym ustalonym w niniejszej sprawie i nie wykazał, że były one choćby porównywalne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. § 8 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

jw

ał